

SPRAWOZDANIE
Z DZIAŁALNOŚCI PEŁNOMOCNIKA RZĄDU
DO SPRAW RÓWNEGO TRAKTOWANIA
ZA OKRES
OD 1 STYCZNIA 2020 R.
DO 31 GRUDNIA 2020 R.

Warszawa, 2021

WSTĘP	4
1. PEŁNOMOCNIK RZĄDU DO SPRAW RÓWNEGO TRAKTOWANIA	5
1.1 Podstawa prawna działania, kompetencje i zadania	5
1.2 Zmiany w administracji rządowej wpływające na urząd Pełnomocnika Rządu do spraw Równego Traktowania	6
1.3 Działania Pełnomocnika Rządu ds. Równego Traktowania w ramach Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej podejmowane w związku z pandemią Covid -19.....	8
1.4 Prace nad Krajowym Programem Działania na rzecz Równego Traktowania	9
2. MONITOROWANIE SYTUACJI W ZAKRESIE PRZESTRZEGANIA ZASADY RÓWNEGO TRAKTOWANIA.....	11
2.1 Działania wynikające ze zobowiązań międzynarodowych i członkostwa Polski w organizacjach międzynarodowych.....	11
2.1.1 Przygotowywanie stanowisk w sprawach przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej i Europejskim Trybunałem Praw Człowieka	11
2.1.2 Wniosek dotyczący dyrektywy Rady Unii Europejskiej w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania osób bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną.....	12
2.1.3 Stanowisko Rządu ws. Komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Unia równości: strategia na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020-2025 (dalej: Strategia) sygn. KE COM(2020) 152 final.....	13
2.1.4 Udział Pełnomocnika Rządu ds. Równego Traktowania w pracach nad projektem konkluzji <i>na temat zwalczania różnicy w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn (wycena i podział płatnej pracy i bezpłatnej opieki)</i>	14
2.1.5 Udział Pełnomocnika Rządu ds. Równego Traktowania w Radzie Unii Europejskiej ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów (EPSCO)	15
2.1.6 Udział Pełnomocnika Rządu ds. Równego Traktowania p. Anny Schmidt w spotkaniu wysokiego szczebla Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych z okazji 25. rocznicy IV Światowej Konferencji w sprawie Kobiet oraz przyjęcia Deklaracji Pekinńskiej i Platformy Działania	17
2.1.7 Udział Pełnomocnika Rządu ds. Równego Traktowania w informowaniu społeczności międzynarodowej o działaniach władz lokalnych	18
2.2 Działania na rzecz obywateli i przedstawicieli grup mniejszościowych	21
2.2.1 Listy i prośby o interwencję od obywateli	21
2.2.2 Wnioski o patronaty	21
2.2.3. Mniejszości narodowe, etniczne i społeczności posługujące się językami regionalnymi oraz mniejszości wyznaniowe	22
3. PROMOWANIE, UPOWSZECHNIANIE I PROPAGOWANIE PROBLEMATYKI RÓWNEGO TRAKTOWANIA.....	24

3.1	Projekty realizowane przez Pełnomocnika Rządu do Spraw Równego Traktowania	24
3.2	Utworzenie podstrony internetowej Pełnomocnika Rządu do Spraw Równego Traktowania na stronie gov.pl	25

WSTĘP

Sprawozdanie z działalności Pełnomocnika Rządu do Spraw Równego Traktowania za rok 2020 stanowi wykonanie art. 23 ustawy z dnia 3 grudnia 2010 r. o wdrożeniu niektórych przepisów Unii Europejskiej w zakresie równego traktowania¹, ustanawiającego obowiązek przedstawienia Radzie Ministrów okresowej informacji o pracy Pełnomocnika.

Niniejsze sprawozdanie przedstawia najważniejsze działania i inicjatywy podjęte przez Pełnomocnika Rządu do Spraw Równego Traktowania w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2020 r. W związku z faktem, iż w 2020 r. zmiany w administracji rządowej wymagały reorganizacji pracy biura Pełnomocnika Rządu do spraw równego Traktowania nałożyły się na utrudnienia spowodowane wybuchem i dynamicznym rozwojem pandemii COVID-19, Sprawozdanie skupia się na najważniejszych działaniach podjętych przez Pełnomocnika.

---

¹ Dz. U. z 2020 r. poz. 2156.

1. PEŁNOMOCNIK RZĄDU DO SPRAW RÓWNEGO TRAKTOWANIA

1.1 Podstawa prawna działania, kompetencje i zadania

Pełnomocnik Rządu do Spraw Równego Traktowania (zwany dalej: Pełnomocnikiem) działa na podstawie przepisów ustawy z dnia 3 grudnia 2010 r. o wdrożeniu niektórych przepisów Unii Europejskiej w zakresie równego traktowania, dalej zwanej „ustawą”. Przepisy ustawy określają obszary i sposoby przeciwdziałania naruszeniom zasady równego traktowania ze względu na wskazane w niej cechy prawnie chronione oraz organy właściwe w zakresie realizacji zasady równego traktowania. Stosownie do art. 18 ustawy wykonywanie zadań dotyczących realizacji zasady równego traktowania powierzono Rzecznikowi Praw Obywatelskich oraz Pełnomocnikowi Rządu do Spraw Równego Traktowania.

Tryb powoływania i odwoływania Pełnomocnika Rządu do Spraw Równego Traktowania został określony w art. 20 ustawy, zgodnie z którym uprawnienie to przysługuje Prezesowi Rady Ministrów. Pełnomocnik Rządu do Spraw Równego Traktowania realizując zasadę równego traktowania podległy jest wyłącznie Prezesowi Rady Ministrów.

Stosownie do art. 21 ust. 2 ustawy do zadań Pełnomocnika Rządu do Spraw Równego Traktowania należy w szczególności:

- ✓ opracowywanie i opiniowanie projektów aktów prawnych w zakresie równego traktowania;
- ✓ przeprowadzanie analiz i ocen rozwiązań prawnych pod kątem respektowania zasady równego traktowania, a także występowanie z wnioskami o wydanie lub zmianę aktów prawnych;
- ✓ podejmowanie działań zmierzających do eliminacji lub ograniczających skutki powstałe w wyniku naruszenia zasady równego traktowania;
- ✓ dokonywanie analiz i ocen sytuacji prawnej i społecznej w zakresie równego traktowania oraz inicjowanie, realizowanie, koordynowanie lub monitorowanie działań zmierzających do zapewnienia równego traktowania, a także do ochrony przed dyskryminacją;
- ✓ monitorowanie sytuacji w zakresie przestrzegania zasady równego traktowania;
- ✓ promowanie, upowszechnianie i propagowanie problematyki równego traktowania;
- ✓ współpraca z właściwymi organami administracji publicznej, partnerami społecznymi, organizacjami pozarządowymi i innymi podmiotami w zakresie równego traktowania;
- ✓ współpraca z zagranicznymi i międzynarodowymi organizacjami i organami działającymi w zakresie równego traktowania.

Obowiązek wskazania organu lub organów do spraw promowania, analizowania, monitorowania oraz wspierania równego traktowania, jak również świadczących niezależną pomoc ofiarom dyskryminacji we wnoszeniu skarg w sprawach związanych z naruszeniem zasady równego traktowania został określony w dyrektywach Unii Europejskiej w zakresie równego traktowania.

W rozumieniu przepisów dyrektyw wdrażanych ww. ustawą, organami odpowiedzialnymi za realizację zasady równego traktowania są Rzecznik Praw Obywatelskich oraz Pełnomocnik Rządu do Spraw Równego Traktowania. Kompetencje tych organów,

niezbędne do promowania, analizowania, monitorowania i wspierania równego traktowania, zostały określone w ustawie z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich² oraz w ustawie.

Dyrektywy Unii Europejskiej nałożyły na państwa członkowskie obowiązek wskazania organu lub organów świadczących niezależną pomoc ofiarom dyskryminacji we wnoszeniu skarg w sprawach o dyskryminację, prowadzenia niezależnych badań dotyczących dyskryminacji oraz publikacji niezależnych sprawozdań i wydawania zaleceń na temat wszystkich problemów związanych z dyskryminacją. Kompetencje w tym zakresie realizuje Rzecznik Praw Obywatelskich na podstawie art. 11 ust. 2 oraz art. 17b ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich.

1.2 Zmiany w administracji rządowej wpływające na urząd Pełnomocnika Rządu do spraw Równego Traktowania

---

Z dniem 29 lutego 2020 r. na mocy ustawy z dnia 23 stycznia 2020 r. o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 284), urząd Pełnomocnika Rządu ds. Równego Traktowania został przeniesiony z Kancelarii Prezesa Rady Ministrów do Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej. Następnie, 5 marca 2020 r. na stanowisko Pełnomocnika Rządu ds. Równego Traktowania, w randze Sekretarza Stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (później Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej), została powołana Pani Anna Schmidt. Wyznaczenie innego urzędu obsługującego Pełnomocnika nie wpłynęło na wyłączną podległość Pełnomocnika Rządu Prezesowi Rady Ministrów.

Zgodnie z Regulaminem organizacyjnym Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej, stanowiącym załącznik do Zarządzenia nr 33 Ministra Rodziny i Polityki Społecznej z 10 grudnia 2020 r. w sprawie ustalenia regulaminu organizacyjnego Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej (Dz. Urz. Min. Rodz. i Pol. Społ. poz. 36), do zadań Biura Pełnomocnika Rządu ds. Równego Traktowania włączone zostały kwestie związane z przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie. Na mocy Zarządzenia nr 36 Ministra Rodziny i Polityki Społecznej z 22 grudnia 2020 r. w sprawie zakresów czynności członków kierownictwa Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej (Dz. Urz. Min. Rodz. i Pol. Społ. poz. 39), zostało powierzone Pełnomocnikowi – Annie Schmidt, wykonywanie zadań związanych z pełnieniem funkcji Krajowego Koordynatora Realizacji Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie.

Należy podkreślić, że zmiana urzędu obsługującego Pełnomocnika z pewnością będzie miała długotrwały pozytywny wpływ na urząd Pełnomocnika Rządu do Spraw Równego Traktowania oraz skuteczność jej działań. Zmiana urzędu obsługującego Pełnomocnika i nadanie Pełnomocnikowi rangi Sekretarza Stanu oznacza, że Pełnomocnik ma większe

---

² Dz. U. z 2020 r. poz. 627 oraz z 2021 r. poz. 696.

przełożenie na merytoryczne decyzje podejmowane w jakże kluczowym obszarze dla równego traktowania jakim jest praca³ oraz polityka społeczna.

Przede wszystkim, należy pozytywnie ocenić włączenie zadań związanych z przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie w zakres działań Biura Pełnomocnika Rządu ds. Równego Traktowania. Warty przypomnienia jest fakt, że w 2019 r. Pełnomocnik Rządu do Spraw Równego Traktowania wystąpił do Prezesa Rady Ministrów w sprawie instytucji odpowiedzialnej za koordynację i wdrożenie Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, sporządzonej w Stambule dnia 11 maja 2011 r.⁴, zwaną dalej „Konwencją”. W swoim wystąpieniu Pełnomocnik przypomniał wówczas, że w dniu 13 kwietnia 2015 r. Polska ratyfikowała Konwencję Konwencja weszła w życie w 1 sierpnia 2015 r., jednak do chwili wystąpienia Polska nie wskazała także Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy, Komitetowi Stron oraz Grupie Ekspertów do spraw przeciwdziałania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (GREVIO) instytucji odpowiedzialnej/odpowiedzialnych za koordynację, wdrażanie, monitorowanie oraz ewaluację strategii politycznych oraz działań mających na celu zapobieganie wszelkim formom przemocy objętym zakresem Konwencji oraz zwalczanie wszelkich form przemocy, do czego jest zobowiązana na podstawie art. 10 Konwencji. Zgodnie z § 2 uchwały nr 61/2014 Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 2014 r. w sprawie przedłożenia Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, sporządzonej w Stambule dnia 11 maja 2011 r. do ratyfikacji, wykonanie Konwencji zostało powierzone Ministrowi Sprawiedliwości, Ministrowi Pracy i Polityki Społecznej (obecnie Minister Rodziny i Polityki Społecznej) oraz Pełnomocnikowi Rządu do Spraw Równego Traktowania. W swoim wystąpieniu Pełnomocnik podkreślił, że powyżej wskazane rozwiązanie prawne powoduje, iż żaden z trzech ww. organów nie pełni roli koordynującej przy wykonywaniu powierzonego zadania. Jest to istotne zwłaszcza w kontekście implementacji postanowień Konwencji do porządku prawnego oraz obowiązków sprawozdawczych wynikających z ratyfikowania tej umowy międzynarodowej. W konsekwencji wystąpienia Pełnomocnika do ww. resortów Ministerstwo Sprawiedliwości zorganizowało spotkanie z wszystkimi zainteresowanymi stronami. Podczas spotkania Pełnomocnik przedstawił dodatkową propozycję, aby instytucją odpowiedzialną za koordynację, wdrażanie, monitorowanie Konwencji było ówczesne Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej. Za wskazaniem tej instytucji jako koordynującej przemawiają argumenty związane z dotychczasową koordynacją przez ten resort na szczeblu centralnym działań na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w tym wynikających z ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie⁵. W odpowiedzi na wystąpienie Pełnomocnika w 2019 r., Prezes Rady Ministrów powierzył ówczesnemu Ministrowi Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej zadanie koordynowania prac instytucji odpowiedzialnych za koordynację, wdrażanie, monitorowanie oraz ocenę polityki

---

³ Do czasu reorganizacji administracji rządowej 6 października, urzędem obsługującym Pełnomocnika było Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

⁴ Dz. U. z 2015 r. poz. 961.

⁵ Dz. U. z 2021 r. poz. 1249.

i działań, mających na celu zapobieganie i zwalczanie wszystkich form przemocy, objętych zakresem Konwencji. Pełnomocnik w swoim wystąpieniu do Prezesa Rady Ministrów podkreślił także, że jest świadomy swoich zadań wynikających z art. 21 ustawy, jednak zespół realizujący zadania na rzecz Pełnomocnika jest zbyt mały, aby mógł realizować zadania wynikające z Konwencji. W związku z powyższym, skupienie zadań związanych z szeroko pojętym przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie w ramach biura Pełnomocnika Rządu ds. Równego Traktowania pozwala zaradzić ww. opisanemu wyzwaniu koordynacji wdrażania Konwencji.

1.3 Działania Pełnomocnika Rządu ds. Równego Traktowania w ramach Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej podejmowane w związku z pandemią Covid -19

Działalność nowego Pełnomocnika Rządu ds. Równego Traktowania i tworzenie Biura Pełnomocnika przypadło na okres pandemii Covid-19, co miało wpływ na zakres i sposób prowadzonych działań.

Pełnomocnik wielokrotnie uczestniczył w zespołach kryzysowych działających przy Prezesie Rady Ministrów dot. sytuacji związanej z Covid-19 oraz naradach i spotkaniach odbywających się w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (MRPiPS), służących podejmowaniu konkretnych kroków (w ramach działań resortu) w celu przeciwdziałania skutkom pandemii.

W kontekście zapobiegania przemocy, polskie regulacje prawne w zakresie systemu pomocy ofiarom przemocy w rodzinie są wdrażane od lat. Rozwiązania te w pełni sprawdziły się w czasie pandemii. Na poziomie każdej gminy pomoc zapewniana jest poprzez interdyscyplinarne zespoły złożone z lokalnych instytucji. Funkcjonuje sieć placówek udzielających schronienia ofiarom przemocy w rodzinie, m.in.: specjalistyczne ośrodki wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie, centra interwencji kryzysowej, domy dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży. W ramach zwalczania przemocy domowej, przekazano wszystkim zespołom interdyscyplinarnym w każdej gminie informacje o bezpłatnej aplikacji internetowej „Twój Parasol” dla ofiar przemocy w rodzinie.⁶ Opracowane zostały także instrukcje dotyczące sposobu organizacji placówek zapewniających schronienie, jak również dla pracowników socjalnych do pracy z rodzinami, które przejawiają problemy opiekuńczo-wychowawcze. Powyższe działania zapewniają ochronę i wsparcie wszystkim osobom, które doświadczają różnych form przemocy, niezależnie od płci, wieku, stanu zdrowia czy miejsca pochodzenia.

W ramach przygotowanej przez Rząd RP tzw. tarczy antykryzysowej MRPiPS uczestniczyło we wprowadzaniu rozwiązań zapewniających ochronę miejsc pracy i bezpieczeństwo pracowników oraz dofinansowanie przedsiębiorców, którzy ponieśli straty w związku z pandemią. Szacowana całkowita wartość tarczy antykryzysowej to ponad 312 mld zł, czyli ok. 15% PKB. Wszystkie środki wsparcia ekonomicznego wprowadzone przez Rząd,

---

⁶ Aplikacja umożliwia między innymi dyskretny kontakt poprzez e-mail, a także szybkie wybieranie numeru alarmowego w nagłych przypadkach. Ponadto zawiera informacje pomocne ofiarom, tj. porada prawna.

w tym MRPiPS, takie jak m.in. dodatkowe świadczenie opiekuńcze dla rodziców czy zwolnienie ze świadczeń zabezpieczenia społecznego, opierają się na zasadzie równości płci. Pełnomocnik wielokrotnie prezentował sytuację związaną z zagrożeniami wynikającymi z Covid-19 i sposoby zapobiegania tym zagrożeniom, także w kontekście przeciwdziałania wszelkiej dyskryminacji, na spotkaniach krajowych i z gremiami międzynarodowymi (m.in. z przedstawicielami Prezydencji niemieckiej), a także w wielu dokumentach.

W Krajowym Programie Działań na Rzecz Równego Traktowania, który powstał w Biurze Pełnomocnika Rządu ds. Równego Traktowania zwrócono uwagę na zagrożenia związane z Covid-19, w tym w zakresie rynku pracy i sytuacji pracownika na tym rynku.

Do *Badania ewaluacyjnego dotyczącego stosowania zasady równości szans kobiet i mężczyzn oraz zasady równości szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami w ramach polityki spójności 2014-2020 oraz oceny realizacji Rządowego Programu Dostępność Plus 2018-2025*, Pełnomocnik Rządu ds. Równego Traktowania zgłosił m.in. propozycję pytań, dot. wpływu Covid-19 na wyrównywanie szans kobiet i mężczyzn, jak również osób niepełnosprawnych oraz starszych, a także wpływu pandemii, w ramach realizowanych projektów, na działania zmierzające do zapewnienia równości szans i niedyskryminacji ze względu na m.in.: niepełnosprawność, płeć, wiek, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, orientację seksualną.

1.4 Prace nad Krajowym Programem Działania na rzecz Równego Traktowania

---

Zgodnie z art. 22 ustawy Pełnomocnik Rządu do Spraw Równego Traktowania opracowuje i przekłada Radzie Ministrów Krajowy Program Działań na Rzecz Równego Traktowania, zwany dalej „KPDRT”. W związku z jakością oraz zakresem, przedstawionych przez wykonawcę projektu *Opracowanie i wdrożenie spójnego systemu monitorowania równości szans płci oraz modelu współpracy międzysektorowej na rzecz równości szans płci*, raportów

z badań otoczenia wewnętrznego i zewnętrznego urzędów wojewódzkich, ministerstw, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów oraz Głównego Urzędu Statystycznego, które miały posłużyć do przygotowania nowej edycji Krajowego Programu Działania na Rzecz Równego Traktowania, konieczne było przesunięcie prac nad programem.

Dodatkowo zgodnie ze zmianą wprowadzoną na podstawie art. 70 ustawy z dnia 23 stycznia 2020 r. o zmianie ustawy o działaniach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw urząd Pełnomocnika Rządu do Spraw Równego Traktowania został przeniesiony z dniem 29 lutego 2020 r. do Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej. W dniu 5 marca 2020 r. został powołany nowy Pełnomocnik w randze Sekretarza Stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

W roku 2020 nastąpiło nowe otwarcie prac nad dokumentem. Na podstawie wkładów otrzymanych z urzędów centralnych oraz urzędów wojewódzkich przygotowany został projekt KPDRT na lata 2021-2030 (opracowano diagnozy, propozycje celów, działań i wskaźniki do nich). Dokument poddano konsultacjom wewnątrzresortowym w Ministerstwie Rodziny i Polityki Społecznej. Biuro Pełnomocnika Rządu ds. Równego Traktowania zaprosiło również

obywateli do zgłaszania swoich pomysłów i sugestii do uwzględnienia w dokumencie. Między 4 lipca a 19 listopada 2020 r. za pośrednictwem formularza internetowego „Zgłoś pomysł”, umieszczonego na stronie internetowej Pełnomocnika Rządu ds. Równego Traktowania, wpłynęło 1150 uwag. Wśród korespondencji wyodrębniono 289 uwag merytorycznych, które odnosiły się do edukacji antydyskryminacyjnej (89) i problematyki zw. z pieczę i alienacją rodzicielską (83). Ponadto, uwagi dotyczyły także zmian w prawie antydyskryminacyjnym (38), mowy nienawiści (18) oraz kampanii medialnej dotyczącej antydyskryminacji (7).

Kolejnym etapem prac nad projektem KPDRT były konsultacje w trybie prac międzyresortowych (administracja rządowa i urzędy centralne), Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, Rady Dialogu Społecznego, z Komisją Europejską oraz w ramach zaproszeń skierowanych do organizacji pozarządowych. Projekt został również skierowany do konsultacji publicznych, które odbywały się między 24 listopada a 18 grudnia 2020 r. za pośrednictwem formularza internetowego, umieszczonego na stronie internetowej Pełnomocnika Rządu ds. Równego Traktowania. Należy podkreślić, że początkowo mające trwać 14 dni konsultacje zostały przedłużone o kolejne 12 dni. W ramach tych konsultacji wyodrębniono 83 uwagi, które napłynęły od 25 podmiotów oraz osób prywatnych.

Celem konsultacji było włączenie w proces decyzyjny jak największej liczby zainteresowanych. Konsultacje publiczne oparto na zasadach: otwartości udziału, równości uczestnictwa i jawności przebiegu. Prace nad przyjęciem dokumentu będą kontynuowane w 2021 r.

2. MONITOROWANIE SYTUACJI W ZAKRESIE PRZESTRZEGANIA ZASADY RÓWNEGO TRAKTOWANIA

2.1 Działania wynikające ze zobowiązań międzynarodowych i członkostwa Polski w organizacjach międzynarodowych

2.1.1 Przygotowywanie stanowisk w sprawach przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej i Europejskim Trybunałem Praw Człowieka

Pełnomocnik Rządu do Spraw Równego Traktowania w ramach wykonywanych kompetencji przedstawiał w 2020 r. stanowiska w sprawach prejudycjalnych, które rozpatrywane były przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Sprawy te dotyczyły:

- równego traktowania w dziedzinie zabezpieczenia społecznego – koordynacja systemów zabezpieczenia społecznego – swoboda przepływu osób – prawo do świadczeń rodzinnych – wymóg przedstawienia dowodu uzyskiwania dochodów krajowych (sprawa C-411/20 Familienkasse Niedersachsen-Bremen);
- transkrypcji zagranicznego aktu urodzenia dziecka rodziców tej samej płci obywatelstwa UE – akta stanu cywilnego – pochodzenie dziecka (sprawa C-490/20 Stolichna obshtina, rayon „Pancharevo“);
- równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego – szczególny system zabezpieczenia społecznego pracowników domowych (sprawa C-389/20 Tesorería General de la Seguridad Social);
- równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia – zabezpieczenie społeczne – zasady waloryzacji emerytur urzędników (sprawa C-405/20 BVAEB).

Pełnomocnik Rządu do Spraw Równego Traktowania w ramach wykonywanych kompetencji przedstawiał w 2020 r. stanowiska w sprawach, które rozpatrywane były przez Europejskim Trybunałem Praw Człowieka. Sprawy te dotyczyły:

- sprawa Stowarzyszenie Adwokatów Chrześcijańskich p. Hiszpanii (skarga nr 22604/18) dot. zarzutu naruszenia art. 8 i 9 Konwencji stanowiących o prawie do życia prywatnego oraz prawa do swobody myśli i wyznania,
- skargi wniesionej przeciwko Polsce (skarga nr 11560/19), dotyczącą zarzutu naruszenia art. 8 oraz art. 14 w związku z art. 8 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności w związku z brakiem możliwości sformalizowania związku skarżącego i jego partnera,
- sprawy *Formela i inni p. Polsce* (skarga nr 58828/12 i 3 inne skargi) dotyczą zarzutu naruszenia art. 8 i art. 14 w związku z art. 8 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, a ich przedmiot stanowią sprawy z zakresu

stanu cywilnego oraz kwestie związane z zabezpieczeniem społecznym i prawem podatkowym,

- sprawy Starska p. Polsce (skarga nr 18822/18), która dotyczy zarzutu naruszenia art. 8 i art. 14 w związku z art. 8 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych w kontekście zmiany nazwiska skarżącej na nazwisko partnerki,
- sprawy Przybyszewska i inni p. Polsce (skarga nr 11454/17 i 9 innych skarg), która dotyczy zarzutu naruszenia art. 8 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności w związku z niezapewnieniem przez Polskę jakiegokolwiek prawnej formy instytucjonalizacji związków tworzonych przez osoby tej samej płci. Ponadto, skarżący wnosząc skargi na podstawie art. 14 w związku z art. 8 Konwencji wskazują na niemożność wejścia w związek małżeński i zarzucają dyskryminację ze względu na orientację seksualną,
- sprawy Lee p. Wielkiej Brytanii (skarga nr 18860/19), która dotyczy zarzutu naruszenia art. 8, 9, 10 and 14 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.

2.1.2 Wniosek dotyczący dyrektywy Rady Unii Europejskiej w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania osób bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną

Pełnomocnik Rządu do Spraw Równego Traktowania w 2020 r. pełnił funkcję koordynatora w zakresie prac legislacyjnych podejmowanych na poziomie Rady Unii Europejskiej odnośnie do projektu dyrektywy Rady w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania osób bez względu na religię, światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną (dalej jako „dyrektywa”). Zgodnie z przyjętym w 2016 roku stanowiskiem, Rząd RP nie popiera wniosku Komisji Europejskiej z dnia 4 lipca 2008 r. dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania osób bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną. Główne wątpliwości i zastrzeżenia jakie ma Rzeczpospolita Polska wobec projektu dotyczą zgodności projektu dyrektywy z zasadą pomocniczości oraz wynikających z dyrektywy kosztów dla budżetu państwa i podmiotów gospodarczych objętych zakresem regulacji. Ponadto, Polska zgłosiła również wątpliwości w zakresie swobody prowadzenia działalności gospodarczej i swobody zawierania umów.

Ze względu na dynamiczny rozwój epidemii COVID-19 w Europie oraz konieczność natychmiastowego dostosowania prac w ramach Rady Unii Europejskiej, jak również z uwagi na zmianę priorytetów Prezydencji, wniosek dyrektywy nie był omawiany w ramach prac grup roboczych Rady Ministrów Unii Europejskiej. Niemniej jednak, biuro Pełnomocnika utrzymywało robocze kontakty zarówno z Prezydencją chorwacką i niemiecką jak i Komisją Europejską.

2.1.3 Stanowisko Rządu ws. Komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Unia równości: strategia na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020-2025 (dalej: Strategia) sygn. KE COM(2020) 152 final

---

Zgodnie z badaniami Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE) z 2019 r.⁷ postęp w wyrównywaniu szans między kobietami a mężczyznami jest zbyt powolny i wynosi 67,4 punktu na 100 (gdzie 100 oznacza pełną równość płci). Dane te pokazują, że UE jest najbliższej równości płci w dziedzinie zdrowia (88,1 punktu) i finansów (80,4 punktu). Jedne z największych nierówności między kobietami a mężczyznami występują w dziedzinie władzy (51,9 punktu), chociaż jednocześnie jest to także dziedzina, która poprawiła się najbardziej (wzrost o 13 punktów od 2005 r.), dzięki postępom czynionym w tej kwestii przez większość państw członkowskich. Ponadto, z badań EIGE wynika także, że w kwestii równowagi między życiem zawodowym a prywatnym kobiet i mężczyzn postęp nie jest wystarczający. Bycie rodzicem nadal wpływa na dostęp kobiet do rynku pracy, co odzwierciedla nieproporcjonalne obciążenie obowiązkami rodzicielskimi matek. EIGE wskazuje również, że 31% kobiet w państwach UE (w porównaniu z zaledwie 8% mężczyzn) w wieku 20-64 lata pracuje w niepełnym wymiarze godzin. Mając powyższe na względzie, chcąc nadać nowy impuls równości między kobietami i mężczyznami jak i wyznaczyć nowe cele polityczne, Komisja Europejska przygotowała Strategię na rzecz równości płci na lata 2020-2025. Określa ona kluczowe działania na następne 5 lat i zobowiązuje Komisję do włączenia perspektywy równości między kobietami i mężczyznami do wszystkich polityk i obszarów działania UE.

Strategia została przyjęta przez Komisję Europejską (KE) 5 marca 2020 r. i tworzy ramy dla prac KE w obszarze równouprawnienia płci i określa cele polityki oraz najważniejsze działania na lata 2020-2025. Dokument w sposób szczególny podkreśla znaczenie równouprawnienia dla działań w zakresie transformacji ekologicznej, cyfrowej oraz demograficznej. Jego celem ma być likwidacja przemocy i dyskryminacji ze względu na płeć oraz nierówności wynikającej ze struktury stosunków pomiędzy mężczyznami a kobietami, w tym stworzenie równych szans realizacji aspiracji i udziału w rozwoju społeczeństwa obywatelskiego. Strategia ma być także wkładem UE w realizację celu zrównoważonego rozwoju nr 5 dotyczącego równouprawnienia płci, przyjętego w ramach Agendy ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030. Do priorytetowych obszarów działania zawartych w Strategii należą:

1. Wolność od przemocy i stereotypów;
2. Możliwość rozwoju w gospodarce opartej na równouprawnieniu płci;
3. Pełnienie ważnych ról w społeczeństwie na równych zasadach.

Każdy z priorytetów zakłada działania rozpisane na osiągnięcie szczegółowych celów, wchodzących w zakres danego obszaru. Adresatami działań są zarówno państwa członkowskie, jak i Rada oraz Parlament Europejski.

---

⁷ <https://eige.europa.eu/gender-equality-index/2020/country>

Pełnomocnik Rządu ds. Równego Traktowania, Pani Anna Schmidt, koordynowała wypracowanie stanowiska Rządu do ww. Strategii. W przyjętym ws. Strategii stanowisku Rząd RP uznaje za priorytetowe działania przedstawione w dokumencie, zmierzające do niwelowania różnic ze względu na płeć w wynagrodzeniach oraz ukierunkowane na zapewnienie odpowiedniej i przystępnej cenowo infrastruktury opiekuńczej (co pozytywnie przełoży się na udział kobiet w rynku pracy, ich perspektywy emerytalne oraz na sytuację demograficzną) a także na zapobieganie i zwalczanie przemocy wobec kobiet.

Stanowisko zakłada, że realizacja Strategii musi przestrzegać prawodawstwa państw członkowskich uwzględniając m.in. ich kompetencje i porządki konstytucyjne i opierać się na założeniu, że równość kobiet i mężczyzn została zapisana w traktatach Unii Europejskiej jako podstawowe prawo. W dokumencie zapisano także, iż Polska zapewnia równość kobiet i mężczyzn w ramach polskiego krajowego systemu prawnego zgodnie z międzynarodowymi umowami dotyczącymi praw człowieka oraz w ramach podstawowych wartości i zasad Unii Europejskiej. Dlatego też stanowisko zakłada, iż w miejscach, w których Strategia odnosi się do równości płci, Polska będzie interpretowała ją jako równość kobiet i mężczyzn. Dodatkowo w miejscach, w których Strategia odnosi się do pojęcia "zdrowie i prawa seksualne i reprodukcyjne", Polska będzie interpretowała jego znaczenie i zakres zgodnie z zastrzeżeniami definicyjnymi Programu Działań Międzynarodowej Konferencji ds. Ludności i Rozwoju z 1994 r. (pkt 8.25) oraz Pekijską Platformą Działania z 1995 r. (pkt 106 k), w związku z faktem, że termin ten nie posiada powszechnie przyjętej definicji na poziomie międzyrządowym.

2.1.4 Udział Pełnomocnika Rządu ds. Równego Traktowania w pracach nad projektem konkluzji *na temat zwalczania różnicy w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn (wycena i podział płatnej pracy i bezpłatnej opieki)*

Prezydencja niemiecka (PREZ DE) zaprezentowała projekt konkluzji na temat zwalczania różnicy w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn (wycena i podział płatnej pracy i bezpłatnej opieki), który po uzgodnieniu treści przez państwa członkowskie (p.czł.) miał zostać przyjęty na posiedzeniu Rady do spraw Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów (EPSCO) w grudniu 2020 r. Wspomniany projekt omawiano podczas trzech wideokonferencji Grupy do spraw Kwestii Społecznych (SQWP) Rady Unii Europejskiej w dniach 18 września 2020 r., 16 października 2020 r., 26 października 2020 r. oraz 16 listopada 2020 r.

Pełnomocnik Rządu pełnił funkcję koordynatora procesu negocjacyjnego w imieniu polskiego rządu. Stanowisko RP odnosiło się do trzech zasadniczych kwestii:

- propozycji zastąpienia lub wykreślenia słowa „gender” lub modyfikacji sformułowań zawierających słowo „gender”, oraz modyfikacji treści konkluzji, celem wskazania na wagę indywidualnych decyzji, jakie podejmują kobiety i mężczyźni w kreowaniu swoich ścieżek życia zawodowego i rodzinnego;

- propozycji odnoszącej się do złagodzenia zapisów konkluzji w zakresie ewentualnej ratyfikacji Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy nr 189 dotyczącej pracowników domowych (pkt 33 projektu konkluzji) – uzgodniono;
- propozycji modyfikacji zapisów projektu konkluzji odnoszących się do roli partnerów społecznych sektora usług opiekuńczych w ustaleniu poziomu wynagrodzeń (pkt 48 projektu konkluzji) – uzgodniono.

2.1.5 Udział Pełnomocnika Rządu ds. Równego Traktowania w Radzie Unii Europejskiej ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów (EPSCO)

Pełnomocnik wzięła udział w nieformalnej wideokonferencji Rady Unii Europejskiej ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów (EPSCO) w dniu 9 czerwca 2020 r. w celu przedstawienia stanowiska Polski w debacie Ministrów na temat działań ochronnych państw członkowskich – w kontekście pandemii COVID-19 – w zakresie ochrony i promowania równości płci, zwłaszcza w odniesieniu do grup szczególnie wrażliwych. Pełnomocnik poinformowała, że wszystkie środki wsparcia ekonomicznego, w tym dodatkowy zasiłek opiekuńczy dla rodziców, czy zwolnienia ze składek na ubezpieczenia społeczne wprowadzone przez Polskę, opierają się na zasadzie równości płci. Polska przywiązuje szczególną uwagę do działań na rzecz równości kobiet i mężczyzn stąd też podjęto intensywne prace nad projektem konkluzji dot. wpływu opieki długoterminowej na godzenie życia zawodowego z prywatnym.

W obszarze równego traktowania kobiet i mężczyzn prezydencja niemiecka główny nacisk kładła na zapewnienie równego traktowania na rynku pracy. Prezydencja zorganizowała dwie dyskusje na poziomie ministerialnym poświęcone tej tematyce.

Nieformalna Rada EPSCO w dniu 13 października koncentrowała się na równym udziale kobiet i mężczyzn w rynku pracy. Pełnomocnik podkreśliła podczas debaty, że zasada równego traktowania w zatrudnieniu, należy do podstawowych zasad polskiego prawa pracy. Pracownicy mają równe prawa z tytułu jednakowego wypełniania takich samych obowiązków, dotyczy to w szczególności równego traktowania mężczyzn i kobiet w zatrudnieniu. Jakakolwiek dyskryminacja w zatrudnieniu, bezpośrednia lub pośrednia, w szczególności ze względu na płeć, wiek, niepełnosprawność, rasę, religię, narodowość, przekonania polityczne, przynależność związkową, pochodzenie etniczne, wyznanie, orientację seksualną, a także ze względu na zatrudnienie na czas określony lub nieokreślony albo w pełnym lub w niepełnym wymiarze czasu pracy – jest niedopuszczalna. Konkretyzacja tych zasad następuje w dalszych przepisach Kodeksu pracy, w szczególności w rozdziale II a „Równe traktowanie w zatrudnieniu”. Ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2020 r. poz. 1320 oraz z 2021 r. poz. 1162) ustanawia otwarty katalog przesłanek dyskryminacji. W art. 11³ kp ustanawia się zakaz jakiegokolwiek dyskryminacji bez względu na jakąkolwiek przyczynę. Podobnie przepis art. 18^{3a} § 1 kp wprowadzający nakaz równego traktowania pracowników w zakresie nawiązania i rozwiązania stosunku pracy, warunków zatrudnienia, awansowania oraz dostępu do szkolenia w celu podnoszenia kwalifikacji zawodowych, także

posługuje się otwartym, przykładowym katalogiem przesłanek dyskryminacji wymieniając wśród nich m.in. płęć.

W dniu 3 grudnia 2020 r., na Radzie EPSCO Pełnomocnik wymieniała poglądy w gronie Ministrów państw członkowskich nt: *Unia równości płci? Jak wdrożyć unijną strategię równości płci na lata 2020-2025, aby osiągnąć równy udział kobiet i mężczyzn w rynku pracy.* Pełnomocnik odniosła się z aprobatą do inicjatywy Komisji dotyczącej przyjęcia wiążących środków na rzecz płac. Konieczne jest dołożenie wszelkich starań, by za taką samą pracę przysługiwało identyczne wynagrodzenie bez względu na płęć. Zwiększenie przejrzystości płac może przyczynić się do realizacji tego celu. Pełnomocnik wskazała jednocześnie, że działania zmierzające do realizacji tego celu nie powinny w znaczący sposób zwiększać obciążeń administracyjnych, spoczywających na pracodawcach, ponieważ takie rozwiązanie może przełożyć się na spadek konkurencyjności niektórych przedsiębiorstw, zobowiązanych do ich realizacji oraz zahamowania ich przedsiębiorczości. W warunkach polskich przeciwdziałanie luce płacowej leży przede wszystkim po stronie pracodawców. Dlatego też, Pełnomocnik wraz z Ministerstwem Rodziny i Polityki Społecznej zachęca pracodawców do analizowania problematyki luki płacowej w miejscu pracy oraz niwelowania różnic płacowych. Aby ułatwić zainteresowanym pracodawcom zweryfikowanie, czy za taką samą pracę wynagradzają w równy sposób, MRiPS przygotowało aplikację komputerową „Równość płac”, pozwalającą w łatwy sposób oszacować różnice w wynagrodzeniach pracowników, z uwzględnieniem ich płci, wieku, wykształcenia oraz innych wybranych cech (czyli tzw. „skorygowaną lukę płacową”).

Pełnomocnik Rządu poinformowała również o szeregu działań podejmowanych w zakresie rozwój systemu opieki nad dziećmi w wieku do lat 3, który jest jednym z priorytetowych działań rządu w ramach polityki prorodzinnej kraju. Świadczy o tym ujęcie tego zagadnienia w dokumentach strategicznych wyznaczających działania rządu, takich jak: Strategia Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.); Projekt Strategii Rozwoju Kapitału Ludzkiego 2030 oraz w projekcie Krajowego Program Działań na rzecz Równego Traktowania na lata 2021–2030. Ponadto w ramach wyeliminowania różnic w obowiązkach opiekuńczych ze względu na płęć Rząd RP podjął działania ukierunkowane na zapewnienie opieki długoterminowej oraz aktywnego starzenia się społeczeństwa. Działania te zostały opisane w załączniku do uchwały nr 161 Rady Ministrów z dnia 26 października 2018 r. w sprawie przyjęcia dokumentu Polityka społeczna wobec osób starszych 2030. Bezpieczeństwo – Uczestnictwo – Solidarność (M.P. poz. 1169) Na potrzeby ww. dokumentu polityka społeczna wobec osób starszych zdefiniowana została jako celowe, długofalowe i systemowe oddziaływanie państwa oraz innych podmiotów publicznych i niepublicznych na kształtowanie warunków prawnych, ekonomicznych oraz społecznych w celu tworzenia osobom starszym korzystnej dla nich sytuacji życiowej, dostosowanej do zmieniających się wraz z wiekiem potrzeb społecznych, ekonomicznych oraz opieki i ochrony.

2.1.6 Udział Pełnomocnika Rządu ds. Równego Traktowania p. Anny Schmidt w spotkaniu wysokiego szczebla Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych z okazji 25. rocznicy IV Światowej Konferencji w sprawie Kobiet oraz przyjęcia Deklaracji Pekinńskiej i Platformy Działania

---

1 października 2020 r. Pełnomocnik Rządu ds. Równego Traktowania wzięła udział w spotkaniu wysokiego szczebla Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych, które było kluczową okazją do zwrócenia uwagi na znaczenie Deklaracji Pekinńskiej i przyspieszenie jej wdrażania. W związku z pandemią Covid-19 spotkanie odbyło się w formule zdalnej.

Podczas swojego wystąpienia Pełnomocnik zwróciła uwagę, że Polska stale podkreśla wagę promocji praw kobiet, tak aby mogły one w pełni realizować swój potencjał i przyczyniać się do wspólnego dobra społeczeństwa. Zaznaczyła, iż konieczne jest dalsze rozwijanie i ochrona wszystkich praw wynikających z niezbywalnej ludzkiej godności każdej kobiety i dziewczynki. Pełnomocnik wskazała, że działania na rzecz osiągnięcia równości płci poprzez zwiększenie dostępu kobiet i dziewcząt do edukacji, zatrudnienia i zdrowia, a także poprzez eliminację przemocy i dyskryminacji wobec nich powinno być priorytetem zarówno w polityce krajowej jak i międzynarodowej. Podkreśliła jednocześnie, że pomimo osiągnięć dokonanych w ostatnich latach, nadal pozostaje wiele do zrobienia

Pełnomocnik wskazała też, że Polska podejmuje działania wspierające kobiety w oparciu o zasadę poszanowania równości kobiet i mężczyzn oraz w oparciu o zapewnienie godności na wszystkich etapach ich życia. Pełnomocnik zwróciła uwagę, iż Polska zdaje sobie sprawę, że osiągnięcie równości wymaga uznania wyjątkowych *mocnych* stron kobiet i specyficznych wyzwań, przed jakimi stają one w trakcie całego życia. W tym kontekście Pełnomocnik wskazała, że Polska rozwija m.in. działania na rzecz godzenia życia rodzinnego i zawodowego kobiet. Rozwijany jest system urlopów rodzicielskich i a szczególny nacisk rząd kładzie na zwiększenie dostępu do opieki żłobkowej. Jednocześnie Polska przywiązuje szczególną wagę do przeciwdziałania zróżnicowaniu wynagrodzeń kobiet i mężczyzn. Jedną z inicjatyw, która przyczyni się do równości ekonomicznej kobiet, jest propozycja regulacji prawnej mającej na celu zwalczanie mobbingu ekonomicznego. Proponowana regulacja polegałaby na rozszerzeniu pojęcia mobbingu o „zróżnicowanie wysokości wynagrodzenia ze względu na płeć pracownika”, co powoduje m.in. zaniżoną ocenę jego przydatności zawodowej.

Pełnomocnik podkreśliła także, że Polska wspiera działania podejmowane na rzecz zwalczania przemocy, w tym przemocy domowej. Polska już teraz realizuje wiele programów, których celem jest pomoc ofiarom i świadkom, zapobieganie przestępczości oraz udzielanie pomocy postpenitencjarnej.

Zwalczanie przemocy, ale także eliminacja ubóstwa i zrównoważony rozwój mogą mieć miejsce - zdaniem Pełnomocnik - tylko wtedy, gdy promowana będzie wartość rodziny jako podstawowej jednostki społecznej. Dlatego Polska wspiera rodzinę i rodzicielstwo, aby zabezpieczyć prawa i dobrobyt dziewcząt i kobiet dla przyszłych pokoleń.

Pełnomocnik zwróciła także uwagę, że Polska uznaje, iż wysiłki na rzecz przyspieszenia urzeczywistnienia równości kobiet i mężczyzn powinny szanować różne wartości religijne i etyczne, pochodzenie kulturowe oraz przekonania filozoficzne jednostek i ich społeczności.

2.1.7 Udział Pełnomocnika Rządu ds. Równego Traktowania w informowaniu społeczności międzynarodowej o działaniach władz lokalnych

---

W 2020 r. wystąpiła polemika związana z podjętymi przez niektóre władze samorządowe uchwałami, które zostały uznane za tworzące tzw. „strefy wolne od LGBT” w Polsce. W związku z zakresem tematycznym, Pełnomocnik Rządu odbyła spotkania z przedstawicielami gremiów międzynarodowych w celu aktualizacji i uzupełnienia informacji, które były rozpowszechniane.

W dniu 20 października 2020 r., Anna Schmidt, Pełnomocnik Rządu ds. Równego Traktowania spotkała się z Komisarzem Praw Człowieka Rady Europy, Panią Dunjka Mijatović. Celem spotkania było uzupełnienie i aktualizacja informacji w zakresie równego traktowania oraz sytuacji osób ze środowiska LGBTI. Podczas spotkania zostały poruszone m.in. następujące kwestie: mowa nienawiści i przestępstwa z nienawiści ze względu na orientację seksualną; uchwały dotyczące tzw. „stref wolnych od ideologii LGBT”; Krajowy Plan Działań na Rzecz Równego Traktowania oraz rozpatrywane inicjatywy ustawodawcze.

W dniu 3 listopada 2020 r., Anna Schmidt, Pełnomocnik Rządu ds. Równego Traktowania spotkała się z przedstawicielami Kongresu Władz Lokalnych i Regionalnych przy Radzie Europy. Celem spotkania było zebranie informacji w zakresie równego traktowania oraz sytuacji osób LGBTI+. Podczas spotkania mogły zostać poruszone m.in. następujące kwestie: mowa nienawiści i przestępstwa z nienawiści ze względu na orientację seksualną; uchwały dotyczące tzw. „stref wolnych od ideologii LGBT”; kwestie związane z równym traktowaniem i niedyskryminacją osób LGBTI+ w zakresie edukacji, zatrudnienia, zdrowia oraz dostępu do dóbr i usług.

Podczas spotkań, Pełnomocnik wyjaśniła, że podstawową działalnością jednostek samorządu terytorialnego jest konstytucyjna zasada samodzielności jednostek samorządu terytorialnego, która nie pozwala na ingerencję organów administracji rządowej w ich merytoryczne zadania. Zasada ta potwierdzona jest w art. 16 ust. 2 oraz art. 165 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. poz. 483, z późn. zm.), zwanej dalej „Konstytucją RP”, jak również w ustawach ustrojowych ustanawiających jednostki samorządu terytorialnego [art. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713 i 1378 oraz z 2021 r. poz. 1038); art. 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 920 oraz z 2021 r. poz. 1038) oraz art. 6 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1668 oraz z 2021 r. poz. 1038)]. W konsekwencji organy administracji rządowej nie mają uprawnień do władczej ingerencji w merytoryczne kompetencje organów jednostek samorządu terytorialnego. Nie istnieje hierarchiczne podporządkowanie władz samorządowych organom administracji rządowej. Oznacza to, że organy administracji rządowej nie mają prawa wydawania poleceń,

czy też jakiegokolwiek wpływu na działania prowadzone przez władze samorządowe. Kontrolę w tym zakresie sprawują niezależne sądy administracyjne działające na podstawie skarg osób, które posiadają interes prawny w zaskarżeniu danych uchwał wydawanych przez jednostki samorządu terytorialnego.

Pełnomocnik, informowała również o kontroli sądowej kwestionowanych uchwał. Część z podjętych uchwał została poddana kontroli sądowo administracyjnej na podstawie skargi skierowanej przez podmioty indywidualne (osoby fizyczne lub osoby prawne)⁸ oraz na podstawie skarg skierowanych przez Rzecznika Praw Obywatelskich (RPO)⁹. Według dostępnych danych zaskarżono łącznie czternaście uchwał podjętych przez rady miasta, gminy, powiatu lub sejmiki wojewódzkie. Pięć z nich zaskarżono w drodze skarg indywidualnych natomiast dziewięć pozostałych, zostało zaskarżonych przez RPO. Wojewódzkie Sądy Administracyjne (WSA) we wszystkich sprawach ze skarg indywidualnych orzekły o odrzuceniu skarg. WSA ze skarg RPO podjęły decyzje o odrzuceniu trzech skarg¹⁰, natomiast w przypadku czterech innych o uwzględnieniu skarg i rozpatrzeniu ich merytorycznie. W przypadku dwóch pozostałych skarg WSA nie podjęły jeszcze orzeczeń. Podsumowując, w ośmiu orzeczeniach WSA odrzuciły skargi, a tylko w czterech wyrokach¹¹ stwierdziły nieważność uchwał samorządowych w całości. W pięciu orzeczeniach odrzucających skargi WSA podniosły, że *podejmowane uchwały są deklaracjami, reprezentującymi jedynie poglądy radnych w kwestiach światopoglądowych i obyczajowych. Nie nakładają na obywateli żadnych uprawnień ani obowiązków oraz nie ograniczają ani też nie odbierają żadnych praw. Badane uchwały nie stanowią aktów prawa miejscowego, które ustanawiają prawa i obowiązki o charakterze generalnym, powszechnie obowiązującym i skierowanym do nieokreślonej liczby adresatów. Uchwały nie stanowiły również aktów z zakresu administracji publicznej, które stanowiłyby przejaw władztwa publicznoprawnego sprawowanego przez organy administracji publicznej, w tym przez jednostki samorządu terytorialnego.*¹²

---

⁸ Postanowienie WSA w Poznaniu z 16.04.2019 (sygn. akt II SA/Po 188/20), Postanowienie WSA w Krakowie z 06.07.2019 (sygn. akt III SA/Kr 316/20), Postanowienie WSA w Kielcach z 30.09.2019 (sygn. akt II SA/Ke 650/19), Postanowienie WSA w Białymstoku z 10.10.2020 (sygn. akt II SA/Bk 651/19), Postanowienie WSA w Rzeszowie z 22.11.2019 (sygn. akt II SA/Rz 1118/19).

⁹ Postanowienie WSA w Krakowie z 23.06.2020 (sygn. akt III SA/Kr 105/20), Postanowienie WSA w Krakowie z 24.06.2020 (sygn. akt III SA/Kr 360/20), Postanowienie WSA w Rzeszowie (sygn. akt II SA/Rz 27/20) z 08.09.2020, Wyrok WSA w Gliwicach z 14.07.2020 (sygn. akt III SA/Gl 15/20), Wyrok WSA w Warszawie z 15.07.2020 r. (sygn. akt VIII SA/Wa 42/20), Wyrok WSA w Lublinie z 06.08.2020 (sygn. akt III SA/Lu 7/20), Wyrok WSA w Kielcach z 11.09.2020 r. (sygn. akt II SA/Ke 382/20).

¹⁰ Postanowienie WSA w Krakowie z 23.06.2020 (sygn. akt III SA/Kr 105/20), Postanowienie WSA w Krakowie z 24.06.2020 (sygn. akt III SA/Kr 360/20), Postanowienie WSA w Rzeszowie (sygn. akt II SA/Rz 27/20) z 08.09.2020.

¹¹ Wyrok WSA w Gliwicach z 14.07.2020 (sygn. akt III SA/Gl 15/20), Wyrok WSA w Warszawie z 15.07.2020 r. (sygn. akt VIII SA/Wa 42/20), Wyrok WSA w Lublinie z 06.08.2020 (sygn. akt III SA/Lu 7/20), Wyrok WSA w Kielcach z 11.09.2020 r. (sygn. akt II SA/Ke 382/20).

¹² Zob. postanowienie WSA w Kielcach z 30.09.2019 (sygn. akt II SA/Ke 650/19), Postanowienie WSA w Białymstoku z 10.10.2020 (sygn. akt II SA/Bk 651/19), Postanowienie WSA w Krakowie z 23.06.2020 (sygn. akt III SA/Kr 105/20), Postanowienie WSA w Krakowie z 24.06.2020 (sygn. akt III SA/Kr 360/20), Postanowienie WSA w Rzeszowie (sygn. akt II SA/Rz 27/20) z 08.09.2020.

Pełnomocnik podnosiła również, że należy odróżnić samorządowe uchwały czy deklaracje przeciwko „ideologii LGBT”, które zostały poddane kontroli sądowo administracyjnej wyżej opisanych czternastu przypadkach, od uchwał przyjmujących Samorządową Kartę Praw Rodziny. Samorządowa Karta Praw Rodziny jest dokumentem mającym wyznaczyć kierunek polityki rodzinnej na poziomie lokalnym. W Kartach nie pojawiają się żadne odniesienia do osób identyfikujących się z ruchem LGBT. Samorządowa Karta Praw Rodzin (SKPR) nie jest aktem prawa miejscowego i jako taki nie wpływa na jakąkolwiek sytuację prawną – ani pozytywnie, ani negatywnie. SKPR przypomina władzom samorządowym o konieczności ochrony małżeństwa i rodziny zgodnie z przepisami Konstytucji RP (art. 18, art. 47, art. 48 ust. 1, art. 71 ust. 1 oraz art. 72 ust. 1). Jest ona realizacją zobowiązania do szczególnej ochrony rodziny wynikającego z art. 18 Konstytucji RP i potwierdza również elementarne prawa człowieka: prawa rodziców, bezstronności światopoglądowej szkoły oraz wolności słowa. SKPR nie wyklucza ani nie dyskryminuje żadnej grupy mieszkańców. Ochrona i opieka nad małżeństwem jako związkiem kobiety i mężczyzny, rodziną, macierzyństwem i rodzicielstwem, a także uwzględnianie dobra rodziny w polityce społecznej i gospodarczej stanowią realizację przepisów Konstytucji RP. Normy te otaczają wsparciem podstawową komórkę społeczną, zatem są korzystne dla całego społeczeństwa niezależnie od ewentualnej przynależności poszczególnych obywateli do grup innego typu i niezależnie od ich preferencji seksualnych. Żaden postulat SKPR nie zmienia prawnej sytuacji osób pozostających we wspólnym pożyciu w ramach związków innych niż małżeńskie. SKPR zawiera m.in. takie postanowienia jak: (a) Prawo rodziców i dobro dziecka w szkole oraz przedszkolu; (b) Prawa rodzin w polityce społecznej samorządu; (c) Usługi społeczne dostosowane do potrzeb rodzin; (d) promocja dobrych praktyk dotyczących praw rodzin w biznesie; (e) monitorowanie i egzekwowanie praw rodzin; (f) tworzenie prawa przyjaznego rodzinie.

2.2 Działania na rzecz obywateli i przedstawicieli grup mniejszościowych

---

2.2.1 Listy i prośby o interwencję od obywateli

W okresie od 1 stycznia 2020 r. do 31 grudnia 2020 r. do Pełnomocnika Rządu do Spraw Równego Traktowania wpłynęło 78 próśb o pomoc lub interwencję. Należy jednak zaznaczyć, że autorzy korespondencji wpływającej do Pełnomocnika skarżąc się na dyskryminację, *de facto* zwracają się w sprawach, które dotyczą nie dyskryminacji, lecz innych zdarzeń lub procesów, odbieranych, jako niesprawiedliwe społecznie lub niezgodne z prawem. Najwięcej korespondencji wpływającej do Pełnomocnika dotyczyło spraw związanych – w opinii wnioskodawców – z dyskryminacją ze względu na płeć oraz niepełnosprawność.

Do Biura Pełnomocnika Rządu ds. Równego Traktowania wpłynęły dwie skargi dotyczące zarzutu dyskryminacji ze względu na orientację seksualną. Pierwsza skarga dotyczyła zarzutu nierównego traktowania na jednej z wyższych uczelni w Polsce w procesie promocji doktorskiej. Druga skarga dotyczyła dyskryminacji przez władze miasta Warszawy w dostępie do lokalu socjalnego wchodzącego w skład mieszkaniowego zasobu gminy m. st. Warszawy. W obydwu przypadkach Pełnomocnik podjęła interwencję.

Pełnomocnik Rządu do Spraw Równego Traktowania podejmuje działania na podstawie informacji ze strony obywateli, grup obywateli lub organizacji pozarządowych. Z uwagi na właściwość ustawową, część spraw została przekazana innym organom administracji państwowej właściwym ze względu na podział kompetencji.

2.2.2 Wnioski o patronaty

W 2020 r. Pełnomocnik Rządu do Spraw Równego Traktowania objął patronatami następujące wydarzenia:

1. IX edycję Biegu Na Tak – Run of Spirit, organizowanego przez Stowarzyszenie Na Tak, jako inicjatywę służącą aktywizacji społecznej osób z niepełnosprawnościami. Kolejna edycja Biegu Na Tak odbyła się w Poznaniu 23.05.2020 r. Uczestnikami ww. wydarzenia sportowego były zarówno osoby pełno-, jak i niepełnosprawne bez względu na sposób poruszania się, poziom sprawności fizycznej czy intelektualnej. Bieg był wydarzeniem dla całych rodzin. Wzięły w nim udział dzieci, młodzież, dorośli i osoby starsze. Biegacze, kijkarze oraz chodziarze. W sumie ponad 1000 osób.
2. XIII edycję ogólnopolskiej akcji *Dziewczyny na politechniki!* oraz XI edycji ogólnopolskiej akcji *Dziewczyny do ścisłych!*, organizowanych przez Fundację Edukacyjną „Perspektywy” wraz z Konferencją Rektorów Polskich Uczelni Technicznych (KRPUT). Celem obu inicjatyw było zachęcenie w niestandardowy sposób uczennic szkół ponadpodstawowych do podejmowania studiów na kierunkach technicznych wraz z zaprezentowaniem możliwości zatrudnienia absolwentek ww. kierunków. Obie akcje zwracały uwagę, na fakt iż innowacja jest konieczna dla budowania społeczeństwa i gospodarki opartych na wiedzy i ukierunkowanych na globalną konkurencyjność.

Uzmysławiały też, że udział kobiet w tym procesie jest jednym z kluczowych warunków jego powodzenia. Udowadniały, że absolwentki kierunków technicznych i ścisłych powinny mieć swój wkład w tworzenie nowych rozwiązań w obszarze naukowo-technologicznym, ponieważ ich potencjał i kreatywność mają istotne znaczenie dla innowacyjności kraju. Obie akcje miały też zwrócić uwagę na społeczny potencjał kobiet, niedoreprezentowanych na uczelniach technicznych. Ich tematyka wpisała się w zakres działalności Pełnomocnika, ze względu na upowszechnianie zasady równego traktowania w dostępie kobiet i mężczyzn do uczelni i zawodów technicznych.

3. X edycję Ogólnopolskiego Konkursu „Samorząd Równych Szans”, promującego samorządy przeciwdziałające dyskryminacji osób niepełnosprawnych w lokalnej społeczności. Organizatorem Konkursu jest Fundacja Instytutu Rozwoju Regionalnego. Konkurs adresowany był do wszystkich samorządów w Polsce. Doceniane były także niewielkie, ale innowacyjne i odpowiadające na lokalne potrzeby projekty. Do obszarów priorytetowych wyróżnionych w bieżącej edycji konkursu należały: aktywność obywatelska osób z niepełnosprawnościami, niezależne życie, w tym usługi społeczne i deinstytucjonalizacja, działania na rzecz opiekunów osób z niepełnosprawnościami, edukacja włączająca, działania na rzecz kobiet z niepełnosprawnościami. W trzech kategoriach ogłoszono laureatów i wyróżniono 16 jednostek administracyjnych. Wśród nich były zarówno te samorządy, które prowadziły projekty zwiększające udział osób z niepełnosprawnościami w życiu lokalnych społeczności, jak i te, które realizują w tym zakresie własne pomysły.

2.2.3. Mniejszości narodowe, etniczne i społeczności posługujące się językami regionalnymi oraz mniejszości wyznaniowe

---

Ważną część działalności Pełnomocnika stanowi kwestia sytuacji mniejszości narodowych, etnicznych oraz osób posługujących się językami regionalnymi, a także mniejszości wyznaniowych w Polsce. Jeszcze na początku swojego urzędowania Pełnomocnik Rządu ds. Równego Traktowania Pani Anna Schmidt wystosowała list do przedstawicieli ww. społeczności, zachęcając do kontaktowania się z Biurem Pełnomocnika w najważniejszych kwestiach nurtujących wspomniane społeczności. W związku z pandemią Covid-19 i koniecznością ograniczania kontaktów międzyludzkich rozpoczęta współpraca będzie miała kontynuację w 2021 r.

Pełnomocnik na bieżąco śledzi sprawy leżące w gestii Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych, działającej przy MSWiA, takie jak m.in. kwestię finansowania ww. społeczności, czy też problemy zgłaszane przez wspomniane mniejszości, związane z pandemią Covid-19. Pełnomocnik interesuje się także postęпами związanymi z realizacją Europejskiej karty języków regionalnych lub mniejszościowych¹³ przez Polskę.

---

¹³ Europejska karta języków regionalnych lub mniejszościowych, sporządzona w Strasburgu 5 listopada 1992 r., została ratyfikowana przez Rzeczpospolitą Polską 12 lutego 2009 r., a jej postanowienia weszły w życie 1 czerwca 2009 r.

Na podstawie zaleceń *Karty* Polska zobowiązała się do realizacji takich samych środków wobec wszystkich 15 języków, które wybrała¹⁴, co przez Komitet Ekspertów Europejskiej karty języków regionalnych lub mniejszościowych (COMEX) zostało odebrane, jako wybór ambitnym. Powyższe zobowiązanie wynikało z zapisanej w art. 32 ust. 1 Konstytucji RP zasady równości wszystkich wobec prawa oraz prawa wszystkich do równego traktowania przez władze publiczne, a także było zgodne z postulatami osób posługujących się językami mniejszościowymi, zgłoszonymi w trakcie konsultacji dokumentów ratyfikacyjnych *Karty*.¹⁵

W związku z sytuacją związaną z pandemią Pełnomocnik zmuszony był odwołać swój udział w LXXI posiedzeniu Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych, które odbyło się 7 października 2020 r.

Przedstawiciel Pełnomocnika w 2020 r. uczestniczył także (głównie w formie on-line) w posiedzeniach Sejmowej Komisji Mniejszości Narodowych i Etnicznych, podczas których omawiane były m.in.:

1. Sytuacja społeczności Białorusinów w Polsce w kontekście wydarzeń na Białorusi po wyborach prezydenckich 9 sierpnia 2020 r.
2. Sytuacja Ormian biorących udział w działaniach wojennych na Zakaukaziu w kontekście wpływu konfliktu ormiańsko-azerskiego na społeczność ormiańską w Polsce.
3. Sytuacja mniejszości łemkowskiej, w tym stan edukacji społeczności łemkowskiej w Polsce.
4. Kwestia roli kobiet w społecznościach Ukraińców, Romów i Ślązaków w Polsce, a także postaw Polaków wobec mniejszości narodowych i etnicznych w świetle najnowszych badań społecznych.
5. Podział środków wspierających inicjatywy służące zachowaniu tożsamości mniejszości narodowych i etnicznych na 2020 r.
6. Strategia rozwoju oświaty mniejszości białoruskiej, litewskiej, niemieckiej i ukraińskiej w Polsce oraz kwestia egzaminów maturalnych z języków mniejszości narodowych i języka regionalnego w 2020 r.

W maju 2020 r. Minister A. Schmidt spotkała się z biskupem Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Polsce ks. Jerzym Samcem podczas, którego omówione zostały kwestie dotyczące społeczności luterańskiej w Polsce zwłaszcza w kontekście ograniczeń związanych z Covid-19.

---

¹⁴ Za języki mniejszościowe uznano: białoruski, czeski, hebrajski, jidysz, karaimski, kaszubski, litewski, łemkowski, niemiecki, ormiański, romski, rosyjski, słowacki, tatarski oraz ukraiński. Za język regionalny uważa język kaszubski. Za języki mniejszości narodowych: białoruski, czeski, hebrajski, jidysz, litewski, niemiecki, ormiański, rosyjski, słowacki i ukraiński. Za języki mniejszości etnicznych: karaimski, łemkowski, romski oraz tatarski, natomiast za języki nieterytorialne: hebrajski, jidysz, karaimski, ormiański i romski. Większość państw-sygnatariuszy *Karty* wybrała kilka języków. Tylko jedno państwo-sygnatariusz wybrało liczbę języków większą niż Polska.

¹⁵ Na podstawie informacji MSWiA.

3. PROMOWANIE, UPOWSZECHNIANIE I PROPAGOWANIE PROBLEMATYKI RÓWNEGO TRAKTOWANIA

3.1 Projekty realizowane przez Pełnomocnika Rządu do Spraw Równego Traktowania

Realizacja projektu pt. „Opracowanie i upowszechnianie modelu współpracy międzysektorowej na rzecz równości szans płci oraz podniesienie kompetencji kadry instytucji publicznych w zakresie równości szans płci”

Pełnomocnik Rządu do Spraw Równego Traktowania realizuje projekt systemowy pn. „Opracowanie i upowszechnianie modelu współpracy międzysektorowej na rzecz równości szans płci oraz podniesienie kompetencji kadry instytucji publicznych w zakresie równości szans płci”¹⁶, współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020, Osi Priorytetowej II Efektywne polityki publiczne dla rynku pracy, gospodarki i edukacji, Działania 2.1 Równość szans mężczyzn i kobiet we wszystkich dziedzinach, w tym w dostępie do zatrudnienia, rozwoju kariery, godzenia życia zawodowego i prywatnego.

Celem głównym projektu jest:

- ustanowienie systemu współpracy na rzecz horyzontalnego wdrażania polityki równego traktowania ze względu na płeć w podmiotach administracji rządowej na poziomie województw na terenie całego kraju,
- opracowanie i upowszechnienie modelu współpracy międzysektorowej, który realnie przyczyni się do podniesienia standardów realizacji działań na rzecz równości szans i przeciwdziałania dyskryminacji.

Projekt skierowany jest do Pełnomocników do Spraw Równego Traktowania powołanych przez wojewodów (zwanych dalej: Wojewódzkimi Pełnomocnikami) oraz Koordynatorów do Spraw Równego Traktowania (zwanych dalej: Koordynatorami) z ministerstw i wybranych urzędów centralnych, stanowiąc odpowiedź na wcześniejsze postulaty zgłaszane Pełnomocnikowi Rządu do Spraw Równego Traktowania bezpośrednio przez ww. grupy. Projektem objęte są wszystkie urzędy wojewódzkie (16) oraz 15 urzędów centralnych¹⁷, w których powołano Koordynatorów, tj. ministerstwa, Kancelaria Prezesa Rady Ministrów oraz Główny Urząd Statystyczny.

W 2020 r. zmieniał się urząd obsługujący Pełnomocnika Rządu do Spraw Równego Traktowania z Kancelarii Prezesa Rady Ministrów zadania zostały przekazane do Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej. Również realizacja projektu została przewidziana w ramach Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej w ramach utworzonego w marcu 2020 r. Biura do Spraw Równego Traktowania.

Ze względu na zmiany formalne związane ze zmianą urzędu obsługującego projekt współfinansowany ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, dopiero w lipcu 2020 r.

¹⁶ Oryginalny tytuł projektu: „Opracowanie i wdrożenie spójnego systemu monitorowania równości szans płci oraz modelu współpracy międzysektorowej na rzecz równości szans płci”

¹⁷ Do 6 października 2020 r. było to odpowiednio 21 urzędów centralnych.

zapewniono środki budżetowe na realizację projektu.¹⁸ Zabezpieczenie środków finansowych umożliwiło podpisanie (11 sierpnia 2020 r.) decyzji o dofinansowaniu projektu i jego kontynuację w MRiPS.

W 2020 r. Pełnomocnik Rządu do Spraw Równego Traktowania zrealizował konsultacje z urzędami wojewódzkimi w zakresie raportów z badania otoczenia wewnętrznego i zewnętrznego urzędów wojewódzkich, wojewódzkich pakietów informacyjnych oraz raportów w zakresie zadań i kompetencji Pełnomocników Wojewódzkich. Raporty te są wynikiem wcześniejszych etapów realizacji projektu, a w przyszłości mają stanowić element diagnozy i być wykorzystane do opracowania modelu współpracy międzysektorowej.

Dodatkowo pod koniec roku (po zmianie struktury urzędów centralnych) przeprowadzono konsultacje z Koordynatorami w zakresie raportów z badania otoczenia wewnętrznego i zewnętrznego urzędów centralnych. Diagnoza stanu obecnego oraz ta zawarta w raportach posłuży do ustanowienia modelowego zakresu działań i kompetencji w urzędach centralnych w zakresie współpracy z kadrą urzędu.

Przeprowadzone konsultacje spotkały się z dużym zainteresowaniem i stały się okazją do wymiany poglądów w zakresie zadań pełnomocników i koordynatorów oraz wyzwań dla realizacji przez nich zadań w urzędach wojewódzkich i centralnych. W przyszłości współpraca ta będzie kontynuowana w ramach spotkań roboczych-on line. Pierwsze z nich odbyło się w lutym 2021 r. i stanowiło platformę wymiany doświadczeń i wiedzy pomiędzy Pełnomocnikiem Rządu a Pełnomocnikami Wojewódzkimi i Koordynatorami oraz ekspertami z dziedziny równego traktowania i wyzwań w tym obszarze wobec aktualnej sytuacji społeczno-gospodarczej. Spotkanie miało charakter seminaryjny i będzie kontynuowane w trybie bieżącym (ze względu na sytuację pandemii w formie zdalnej) pomiędzy poziomem wojewódzkim i centralnym przy wiodącej roli Pełnomocnika Rządu do Spraw Równego Traktowania. Wyniki współpracy i wypracowanych stanowisk będą podstawą do realizacji kolejnych etapów projektu, w tym szczególnie do tworzenia modelu współpracy międzysektorowej oraz będą stanowić bazę do planowanych pilotaży, które będą przeprowadzane w urzędach centralnych.

3.2 Tworzenie podstrony internetowej Pełnomocnika Rządu do Spraw Równego Traktowania na stronie gov.pl

---

Informowanie społeczeństwa o działaniach Pełnomocnika Rządu do Spraw Równego Traktowania jest kluczowe dla zwiększenia świadomości o konstytucyjnych zasadach równego traktowania i zakazu dyskryminacji. Z tego względu, Pełnomocnik przy wsparciu Ministerstwa Cyfryzacji uruchomił podstronę na portalu rządowym gov.pl: <https://www.gov.pl/web/rownetraktowanie>. Ponadto, Pełnomocnik jest obecny na portalach

---

¹⁸ Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 lipca 2020 r. w sprawie przeniesienia planowanych wydatków budżetowych, w tym wynagrodzeń, określonych w ustawie budżetowej na rok 2020 (Dz. U. poz. 1210).

społecznościowych Twitter <https://twitter.com/rtraktowanie> oraz Facebook
<https://www.facebook.com/annaschmidt.info>.